

Steenholdt (Grønl.):

På grund af dårligt vejr i Godthåb er jeg kommet sent her til Danmark og har ikke haft den fornødne tid til at sætte mig ind i detaljer i lovforslaget. Jeg håber, jeg kan gøre min indflydelse gældende i udvalget.

Det er rigtigt, at Siumut og Inuit Ataqatigiit-regeringen har handlet uansvarligt. Det må imidlertid være oppositionens fornemste pligt at arbejde for, at den førte uansvarlige politik ikke får katastrofale følger for den grønlandske befolkning, som har været uden indflydelse på den førte politik.

Det er frustrerende for mig at stå her i Folketinget og skulle sige noget om Grønlands økonomi, når alle i kongeriget Danmark i den seneste tid gennem radio og presse er blevet orienteret om, at de grønlandske partier, som har regeringsansvaret, Siumut og Inuit Ataqatigiit, har bragt Grønland på randen af økonomisk katastrofe. Det er frustrerende for mig, fordi oppositionen, Atassutpartiet, gennem årene har advaret hjemmestyret og har tryglet om samarbejde og medansvar, men uden resultat.

Når man nu erfarer den økonomiske mis-handling, landet har været udsat for, kan man til en vis grad forstå, at hjemmestyret har skubbet oppositionspartiet Atassut ud i mørket. Hvis Atassut var blevet taget med på råd, tror jeg ikke, de havde fået lov til at føre en sådan ansvarsløs økonomisk politik.

Den økonomiske deroute i Grønland er gået forholdsvis hurtigt. Da Siumut og Inuit Ataqatigiit fik landsstyresansvaret, var der rimelige reserver i landskassen. De er væk, formøbet. Men ikke nok med det: For øjeblikket mangler Grønland 1 mia. kr., halvdelen af årsbudgettet, for at kunne klare dagen og vejen. Det er godt klaret. Man kan næsten fornemme, at Siumut og Inuit Ataqatigiits hjemmestyre har holdt sig for øje at bruge penge uden hæmninger efter gængs socialistisk tankegang. Det er andre, der betaler gildet, siger de.

Hvis blot pengene var brugt for at skabe en bedre fremtid, bedre erhvervsvilkår, bedre sundhedsvæsen, bedre uddannelsesmuligheder for ungdommen – men nej. Pengene er forbrugt med bind for øjnene, planløst tilfældigt. Hjemmestyret er godt i gang med at undergrave ungdommens fremtid. For at skaffe penge til mere forbrug er hjemmestyret i færd med at låne penge hist og pist. Hjemmestyret er i gang med

at pantsætte alt, hvad der overhovedet kan pantsættes. Selv elværker og skoler bliver pantsat til kreditforeninger. De lån skal tilbagebetales, og hvem er det, der kommer til at betale eller bære byrden? Det er såmænd den ungdom, for hvem ansvarlige politikere burde have skabt en tryk fremtid. Det er den ungdom, der kommer til at betale Siumut-hjemmestyrets udskjelser i 1980'erne.

Enkelte landstingsmedlemmer er så langt ude i fortællelser som følge af dårlig samvittighed, at deres handlinger i demokratiske samfund uvægerlig måtte få politiske konsekvenser. Men ak nej, ikke i Grønland, ikke i hr. Motzfeldts Grønland.

Jeg har ikke haft mulighed for at luften mine tanker i det grønlandske politiske liv, for der er ikke noget landstingsmøde. Jeg synes, det er godt, at man kan sige noget fra Folketingets talerstol.

Formanden:

Ja, det var jo et principielt indlæg, som nok lå på kanten af det forslag, vi har til behandling, men hr. Rosing for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Rosing (S):

Med relevans til det foreliggende lovforslag er det nok værd at bemærke, at der er en baggrund for den økonomiske situation, vi befinder os i, og de økonomiske udsigter, vi har, også på baggrund af bloktilskuddet for de næste tre år.

Det er vist ingen hemmelighed, hverken her i salen eller i Danmark eller i Grønland, at vi har overtaget meget store og tunge områder, og vi har overtaget dem i en nedslidt tilstand. Vi overtog fiskerisektoren, som hr. Steenholdt siger ikke er blevet forbedret, og en uddannelsessektor, som ikke er blevet forbedret. Det mener jeg ikke man her fra talerstolen kan sige. Vi har virkelig brugt mange kræfter på at udvikle vores eget uddannelsessystem, sådan at de allerfleste elever og unge mennesker kan gå i skole i Grønland. Vi har brugt mange midler på at forbedre fiskerisektoren, sådan at vi i dag er et konkurrencedygtigt samfund, der har eksport til mange forskellige lande. Det er en udvikling, vi primært selv har måttet bekoste, fordi vi har overtaget disse områder fra staten i en nedslidt tilstand.